

Z A P I S N I K
od 10. veljače 2023.
o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog suda u Rijeci

Prisutni od strane suda:

Pravna stvar:

Martina Maršić
(sudac)

Tužitelj: Neda Šare

Snježana Rumac
(zapisničar)

Tuženik: Coca cola Hbc Hrvatska d.o.o.

Radi: ovrha - spor

Početak u 13,30 sati.

Sudac otvara glavnu raspravu i objavljuje predmet raspravljanja.

Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: osobno uz pun. Anitu Vrkić, odv. u Rijeci

Za tuženika: za 1. tuženika Coca cola d.o.o., nitko, dostava uredno iskazana

za 2 tuženika IKB Umag d.d. :zamj. pun. Iva Frančišković, odv. vježb u OD Stanić i partneri

za 3. tuženika Centar banka d.d. nitko, dostava uredno iskazana

za 4. tuženika Šare d.o.o.: zamj. pun. Eric Milisavljević, odv. vježb. u OD Knežević i partneri,

Utvrđuje se da je na današnje ročište pristupio svjedok Martin Šare koji se upućuju na sud hodnik radi čekanja reda za saslušanje.

Pun. stranaka suglasno predlažu ročište provesti u odsutnosti uredno pozvanog pun. 1. tuženika te stečajnog upravitelja 3. tuženika.

Sud donosi

r j e š e n j e

Današnje ročište održati će se u odsutnosti uredno pozvanih 1. i 3. tuženika.

Pun. tužitelja predlaže kao VPS označiti iznos od 1.500 EUR.

Pun. tuženika IKB Umag navodi kako sse protivi označenoj vrijednosti predmeta spora kao prenisko označenoj dok pun. tuženika Šare d.o.o. da sud utvrdi VPS.

Sud donosi

r j e š e n j e

Utvrđuje se da je VPS u ovom postupku 1.500 EUR, s time što će razlozi za ovu odluku biti izneseni u odluci o glavnoj stvari.

II. Protiv ovog rješenja nije dopuštena posebna žalba.

Pun. stranaka izlažu kao u prethodnom tijeku postupka.

Prelazi se na provođenje dokaza saslušanjem svjedoka Martina Šare.

Svjedok Martin Šare čiji se identitet utvrđuje uvidom u OI br.: 116801678 izdanu od PP Krk, rođ. 3.1.1958. u Galovcu, Zadar, od oca pok. Tome, s prebivalištem u Omišlju, Bjanižov 19, tužiteljica je njegova supruga, nije u zavadi sa strankama, nije u zavadi sa strankama propisno upozoren iskazuje:

Tužiteljica je moja supruga, mi smo još uvijek formalno u braku iako već više godina ne živimo zajedno i nismo partneri. Problemi među nastali su kada je supruga saznala za dugove društva tj. firme koju sam ja imao Šare d.o.o. U toj firmi koju sam osnovao ja sam radio negdje od 1995. Kuću na adresi Bjanižov 18A koja je bila predmet ovrhe kupio sam jer sam želio osigurati svoju djecu, naime imam dvoje djece i razmišljao sam o tome. Ta nekretnina inače je bračna stečevina. Moja supruga nije znala za bilo kakve dugove firme Šare d.o.o., ja joj o tome nisam govorio. Kuća ima prizemlje i potkrovlje, s time što su u prizemlju smještene dva manja stana. Ja sam je kupio 2004. na javnom natječaju od INE uz suglasnost supruge koju sam pitao slaže li se da mi ovu nekretninu kupimo. Nekretninu je kupila moja firma Šare d.o.o. Inače kada sam je ja kupio to su bili samo goli zidovi, ona je bila u derutnom stanju, to je bila kotlovnica, a ne kuća i tek smo ja i supruga odlučili da ćemo nekretninu urediti i od nje napraviti u prizemlju dva manja stana, s time što u potkrovlju postoji samo koso potkrovlje ono je nisko i nije za stanovanje. Mislim da je nekada u prizemlju tamo poslovaio i market, prije nego što ću ja to kupiti. U to vrijeme sa suprugom sam stanovao u Omišlju, sa nama su živjela i naša djeca, mi smo živjeli u stanu na adresi Bjanižov 19, u istoj ulici, a taj stan ćemo također izgubiti zbog dugova na ovrsi. Mislim da je INI ova nekretnina tj. bivša kotlovnica plaćena negdje 50.000 ili 60.000 EUR na javnom natječaju. Ona je odmah upisana na društvo Šare d.o.o. Tada kada sam je kupio ja sam dobro poslovaio, firma je dobro zarađivala. Moja žena je bila zaposlena u KD Ponikve, ona nikada nije bila zaposlena u mojoj firmi i nije znala ništa o poslovanju. Ovu kuću smo zajedno uređivali, sudjelovala je također i supruga jer i ona je radila, ja sam davao dio svoje zarade, to je bila naša bračna stečevina.

Firma Šare se bavila distribucijom pića lokalima, hotelima i trgovinama, s time što sam ja imao u zakupu jedno skladište u Malinskoj gdje je bio centar firme i baza mog poslovanja. U poslu sam surađivao sa Coca colom, ona mi je bila negdje drugi ili treći dobavljač. U to vrijeme na otoku Krku nije bilo puno centara, veleprodaja nije bila razvijena od strane velikih opskrbljivača te sam se ja bavio time. Poslije su se tržišne prilike promijenile. Prema Coca coli nastali su dugovi. Svojoj supruzi ja nisam govorio da firma ima poteškoća, nisam joj govorio za dugove, niti za probleme u

poslovanju. Što se tiče Istarske kreditne banke točno je da je moja firma uzela kredit kod te banke, a kada me se pita je li za to znala moja supruga i jesam li joj rekao da podižem kredit, odgovaram da ona za kredit nije znala. Novac od tog kredita ja sam kao obrtno sredstvo uložio u poslovanje firme, za plaćanje robe, radnika tako da supruga za to nije znala. Kada me se pita znam li jesu li procjenitelji istarske kreditne banke bili na licu mjesta kako bi procijenili vrijednost nekretnine odgovaram da ne sjećam se točno, ali pretpostavljam da jesu, jer mi banka ne bi dala kredit da nije procijenila nekretninu. Ali ističem da sam ja tada jako dobro poslovao. Kada me se pita da li je u ovoj kući koja je predmet ovrhe u to vrijeme netko živio, odgovaram da još 2008. tamo još nije živio nitko. Ja sam pokušao u jednoj firmi koja radi kao kooperant u Janafu tj. njihovim radnicima iznajmiti ovaj prostor, da li godinu prije ili poslije, ali oni nisu plaćali, pa je to trajalo samo nekoliko mjeseci. Prostor je bio prazan sve do trenutka kada je moja obitelj izgubila stan u postupku ovrhe negdje 2016. ili 2017. tada će u ovu kuću preseliti moja supruga sa našom djecom, a ja sa njima nisam odselio jer su se odnosi između mene i supruge poremetili. supruga se jako naljutila kada su počele stizati ovrhe, ona za dugove nije znala, vikala je na mene zbog čega joj ništa nisam rekao. Mi smo se zbog toga i razišli kao partneri. Točno je da je moja firma podigla i kredit kod Centar banke, ja taj kredit i danas vraćam ovrhom na mirovini koju provodi Centar banka. Supruga nije znala ni za ovaj kredit, a ona ne poznaje koliko ja znam Ivanu Radić koja je založni dužnik iz tog kredita. Sa suprugom sam u braku dobio 2 djecu, kćer Martu rođ. 1987. i sina Luku rođ. 1991., s time što kćer ima svoju obitelj. Ja dolazim na adresu Bjanižov 18A jer tamo imam djecu, dolazim vidjeti unuke, a sa suprugom ne komuniciram. Znam da su ovdje tuženici protiv moje firme i mene pokretali i ovršne postupke, ali osim toga ja protiv njih nisam vodio nikakve parnice. Od stana na adresi Bjanižov 19 gdje sam živio zajedno sa suprugom i djecom pa do ove nekretnine na broju 18A ima jedno 200 metara. Ne znam da li je na kući postojao kakav poštanski sandučić. Kao što sam rekao ona je bila prazna, a supruga i ja smo ju uređivali nekoliko sezona jer su to bili poslovi koji nisu mogli biti gotovi u dva ili tri mjeseca. Mi smo razvili novu instalaciju struje, vode, napravili smo nove pregrade, van gabarita nismo izlazili. Napravili smo novu betonsku deku, sve što je bilo potrebno da se prostor dovede stanje za stanovanje, jer prije su to bili samo goli zidovi.

Na upit pun. tužiteljice odgovaram da je moguće da sam s tužiteljicom 2004. i potpisao nekakav sporazum, sada se ne sjećam, no ova kuća o kojoj govorim je bila zajednička, to je bila bračna stečevina. društvo Šare d.o.o. nikada tužiteljici na ime bračne stečevine nije isplaćivalo dobit.

Na upit pun. 4. tuženika tko je platio novac za kupnju kuće, odgovaram da sam ja ušparao, ja radim od kada sam bio dijete, pa na daljnji upit suda zbog čega sam onda kuću upisao kao vlasništvo društva a ne na svoje ime odgovaram da ja nisam znao što će se poslije dogoditi, mislio sam da dok su djeca mala da ću ovaj prostor kada ga uredim iznajmljivati.

Drugo nemam što za iskazati.

Svjedok troška ne potražuje te se otpušta iz sudnice.

Prelazi se na provođenje dokaza saslušanjem tužiteljice.

Tužiteljica Neda Šare čiji se identitet utvrđuje uvidom u OI br. 114257247 izdanu od PP Krk, rođ. 31.7.1966. u Rijeci, od oca pok. Antona, s prebivalištem u Omišlju, Bjanižov 18A, propisno upozorena iskazuje:

Mi smo živjeli ovako kako je moj suprug rekao u stanu na adresi u Omišlju, Bjanižov 19, ja sam radila u KD Ponikve gdje sam inače zaposlena već 37 godina, a suprug je došao na ideju i osnovao je firmu za distribuciju pića koja je imala svoje sjedište u Sv. Vidu tj. u Malinskoj. Naša djeca su tada još bila malena i nije niti bilo potrebe da se ja zaposlim u firmi od supruga jer ja sam imala svoj posao, svoju stalnu plaću, radila sam 12 mjeseci u godini, a ne samo preko sezone i imala sam slobodne vikende. Stan u kojem smo živjeli imao je 63m² sa dvije sobe i kako smo mi imali curicu i dečka, suprug i ja smo razmišljali da djeca ne mogu zajedno odrastati u istoj sobi i počeli smo gledati što bi mogli kupiti. Ja sam suprugu rekla da ne želim otići iz Omišlja, i onda je on došao na ideju da kupimo ovu nekretninu na adresi Bjanižov 18A u istoj ulici gdje smo živjeli, oko 200 metara daleko od naše kuće. Ja sam se suglasila s time da se ova nekretnina kupi s time što sam odmah rekla suprugu da mora tu staviti i mene i djecu, da to bude naše. Nekretnina je kupljena od uštede mene i supruga, našim zajedničkim novcima koje smo mi uštedjeli. Kada me se pita zbog čega je onda kupljena na ime društva Šare d.o.o. odgovaram da je suprug rekao da će preko firme podignuti kredit ako nam bude trebao novac za uređenje nekretnine, pa je zbog toga kako bi on mogao dobiti kredit bilo potrebno da nekretnina bude upisana na ime firme. Međutim ja sam željela i na kraju je to upisano da se u moju korist i u korist moje djece upiše pravo korištenja ove kuće što se na kraju i pokazalo ključnim jer da nije bilo toga netko bi ovu kuću kupio u ovrsi. Mislim da je nekretnina kupljena 2004. ili 2005. Kada smo je mi kupili ona nije bila za stanovanje. Ona je imala kamene zidove i jedan veliki dimnjak kraj nje jer je to nekada bila kotlovnica koja je onda kasnije bila prenamijenjena u dućan. Unutra su postojali visoki stropovi sa kosim krovom i onda smo suprug i ja sve to izmijenili, mi smo pregradili prostor, prije toga izlili smo betonsku deku kako bi dobili potkrovlje tj. tavan i smanjili visinu, a prizemlje smo pregradili tako da se dobiju dvije jedinice, svaka sa svojim posebnim ulazom. razvukli smo vodu, napravili WC, napravili smo novu instalaciju struje s time što smo morali mijenjati sve iz razloga što je prije u objektu postojala trofazna struja za industriju, stavili smo keramičke pločice, pregradne zidove od knaufa, opremili smo prostor sa sanitarijama. Sve je to trajalo dosta dugo jer mi kada bi dobili plaću, suprug i ja bi odvajali koliko smo mogli i onda bi kupovali što je potrebno i ulagali u ovu nekretninu. Mislim da je nama bilo potrebno 4 do 5 godina da mi to sve uredimo, to je išlo polako. Naš plan je bio da ova dva stančića iznajmljujemo dok su djeca mala i nemaju potrebu za svojim stambenim prostorom.

2014. ja ću tek saznati za dugove koje ima moj suprug tj. njegova firma. On o tome meni nije ništa govorio, ali ja sam postala sumnjičava kada sam vidjela da dolaze silna pisma i nešto što je izgledalo kao ovrha. Isto te 2014. došao je neki čovjek kako bi procijenio naš stan gdje smo živjeli na adresi Bjanižov 19 9 sve je to meni postalo jako sumnjivo. Meni je suprug cijelo vrijeme govorio da je sve u redu, rekao mi je da ćemo se mi izvući kao i inače svake godine, nije mi govorio o tome da bi se nalazio u neakvim velikim dugovima. On je pisma koja su dolazila stavljao sa strane i nije ih ni gledao, s time što ja moram reći da na našu adresu nije ni dolazila pošta od društva Šare d.o.o. nego da se pošta od firme nosila u Malinsku tj. Sv. Vid gdje je bilo skladište i poslovni prostor. Ja sam te 2014. jednom otvorila jednu

omotnicu slučajno i onda sam pročitala i vidjela koliki je dug, jako sam se iznenadila i posvađala sa suprugom, pitala sam ga zašto mi o tome nije ništa govorio i jako sam se zbog toga zabrinula. Međutim on je meni i dalje govorio da ćemo se mi izvući, odnosno da će on dug platiti. Željela bih reći i da sam ja 12.07.2016. došla kući, htjela sam ući natrag u svoj stan na adresi Bjanižov 19 da bi vidjela da je ovršitelj promijenio bravu i da ja više ne mogu ući u svoju kuću, i tada ćemo moja djeca i ja jer mi nismo imali kuda za otići, otići u ovaj prostor na adresi Bjanižov 18A.

Nisam znala za bilo kakve dugove mog supruga prema Coca coli, a nisam znala ni za rješenje o ovrsi javnog bilježnika iz 2009., niti za ovrhu koja je pokrenuta. Kada me se pita jesam li znala da je društvo mog supruga sa Istarskom kreditnom bankom sklopilo ugovor o kreditu 1.10.2008., odgovaram da ja nisam znala ovaj kredit. Ne znam za nikakve novce od tog kredita, nisam znala za njegovo postojanje. kada me se pita jesu li na adresu Bjanižov 18A dolazili kakvi procjenitelji odnosno jesam li ih vidjela, odgovaram da ja o tome nemam saznanja. Mene nitko ništa nije tražio da potpišem u banci, ja nikada nisam vidjela nikog iz Istarske kreditne banke. Ne znam ništa ni o kreditu koji je suprug u ime društva podignuo kod Centar banke 2008. u iznosu od 180.000,00 kn. Ne znam tko je Ivana Radić koja je navedena kao založni dužnik u tom ugovoru, ja tu osobu ne poznajem. Suprug mi o ovim kreditima nije rekao ništa, ni o novcima od tih kredita. Kao što sam rekla ja ću početi saznati nešto o dugovima svog muža negdje 2014., a u srpnju 2016. moja obitelj će biti izbačena iz svoga stana bez da mi je moj suprug rekao što će se dogoditi. On se uopće nije pojavio taj dan, 12.07.2016. u Omišlju, mi tada više nismo živjeli kao muž i žena, ali on mene nije ni upozorio što će se dogoditi, niti mi se javljao na telefon. ja sam tog dana zamolila ovršitelja da mi dopusti da uzmem svoje osobne stvari što je on i učinio i onda sam razmišljala s djecom gdje bi mi mogli otići pa je tada moj sin rekao da možemo ići u ovaj prostor te sam onda ja uzela ključ od apartmana i mi smo otišli tamo gdje se nalazimo do dan danas. Prije toga ovaj prostor je cijelo vrijeme bio prazan osim tih par mjeseci kada se prostor dao radnicima. Ja sam i tada kada sam izgubila svoj stan mislila da je sve to samo privremeno i da ću se ja kroz 8 dana vratiti u stan. Nemam u vlasništvu drugih nekretnina koje bi bile pogodne za stanovanje. Iza smrti svoje majke prije 2 godine naslijedila sam poljoprivredno zemljište nešto šume, a i to u 1/2, znači to nije građevinsko zemljište. Moja djeca nemaju u vlasništvu svojih nekretnina, a moja kćer koja je 1987. ima troje djece te ona sa djecom i suprugom živi u jednom prizemnom stanu, a ja zajedno sa sinom živim u drugom prizemnom stanu.

Na kući na adresi Bjanižov 18A nije postojao nikakav poštanski sandučić sa našim prezimenom, ta nekretnina je bila prazna dok tamo nismo uselili djeca i ja, a poštanski sandučić tek sam stavila ja 2019., kada sam i zatražila kućni broj za ovu nekretninu jer ona prije nije imala kućnog broja, a kako bi mogla dobiti novu osobnu iskaznicu. Za to da se provodi ovrha na ovom prostoru ja sam saznala tek 2015. ili 2016. tada mi je rečeno da bi mi mogli izgubiti ovaj postupak. Kada me se pita zbog čega smatram da sam vlasnica ove nekretnine u cijelosti, odgovaram da ja o tome imam presudu suda, ja sam platila i porez na to vlasništvo, mislim da nešto pripada i na račun moje djece, a suprugu poslije svega ovoga što nam je napravio ne može više ništa pripasti.

Na upit svog pun. odgovaram da meni na ime bračne stečevine društvo šare d.o.o. nije isplaćivalo ništa. Sjećam se da sam 2004. sa društvom Šare potpisala

ugovor tj. sporazum da će se dobit od obnove koja čini bračnu stečevinu, prepustiti u moje vlasništvo. Nije mi poznato da bi se bilo kakav iznos kojeg je šare d.o.o. tj. moj suprug podignuo kod Istarske kreditne banke koristio za ovu nekretninu, to je korišteno za potrebe firme.

Drugo nemam što za iskazati.

Utvrđuje se da je sud pribavio predmet što se vodio pred OS u Krku pod posl.br. P-393/2014 kao i predmet OS Crikvenica, SS Krk, posl.br. Ovr-436/2019

Sud donosi

r j e š e n j e

I. Vršiti se uvid u spis OS u Krku posl.br. P-393/2014 te se konstatira da je tužba koju je ovdje tužiteljica podnijela protiv tamo tuženika Martina šare i Šare d.o.o. radi utvrđenja prava vlasništva na nekretnini sagrađenoj na k.č.br. 1368/7 k.o. Omišalj, rješenjem tog suda od 22.08.2014. smatrana povučenom.

II. Vršiti se uvid u predmet OS Crikvenica SS Krk, posl.br. Ovr-436/2019. koji se vodio povodom prijedloga za ovrhu ovdje tuženika protiv ovršenika, ovdje tuženika Šare d.o.o., koji je pravomoćno dovršen rješenjem o obustavi postupka i uknjižbi prisilnog založnog prava tog suda od 17.10.2019., koje djelomično preinačeno rješenjem Žup. sud u Sisku posl.b.r GŽ Ovr-121/2020 od 8.7.2021.

Pun. tužitelja predlaže pribaviti i predmet OS Rijeka SS Crikvenica posl.br. P-6216/2015 s obzirom da je tužiteljica u tužbi već predložila da se izvrši uvid u presudu. pa se pun. 2. tuženika IKB Umag protivi tom prijedlogu navodeći kako je on mogao biti predložen do zaključenja prethodnog postupka, a jednako izlaže i pun. IV tuženika Šare d.o.o. u stečaju.

Sud donosi

r j e š e n j e

I. Odbija se dokazni prijedlog tužiteljice za pribavljanjem tj. provedbom uvida u predmet OS Rijeka SS Crikvenica posl.br. P-6216/2015, a razlozi o tome biti će izneseni u odluci o glavnoj stvari.

II. Protiv točke I. ovog rješenja nije dopuštena posebna žalba.

Pun. tužiteljice navodi kako predlaže usvajanje tužbenog zahtjeva i zaključivanje glavne rasprave iz obvezivanja tuženika na naknadu parničnog troška na pristup na ročište 27.09.2022. i današnje ročište u iznosu od po 199 EUR za svako ročište uvećano za PDV.

Pun tuženika IKB Umag navodi kako je tuženik založno pravo upisao temeljem ugovora o kreditu solemniziranog kod jb dana 1.10.2008., na teret posebnih dijelova nekretnine, a založno pravo stečeno je u skladu s načelom savjestnosti i poštenja kao i zaštitom povjerenja u istinitost i potpunost zemljišnih knjiga. Upis založnog prava u korist tuženika nije bio osporavan, a sukladno odredbama Zakona o vlasništvu i

drugim stvarnim pravima, založni vjerovnik ima pravo prisilno ostvariti namirenje svoje tražbine prodajom založne stvari tj. zaloga ma čiji god on bio, što je svagdašnji vlasnik zaloga dužan trpjeti. Upravo na temelju ug. o kreditu i upisanog založnog prava tuženik je 2010. zatražio provođenje postupka ovrhe te je ishodio zabilježbu ovrhe u zemljišnim knjigama. Ukazuje i na sadržaj čl. 79. st. 2. i 4. Ovršnog zakona prema kojem ovrhovoditelj stječe pravo namirenja svoje tražbine i ukoliko se izmijeni ovršenik pa postojanje vlasništva treće osobe ne sprječava ovrhovoditelja u postupku provedbe ovrhe. Tuženik smatra da su tužba i tužbeni zahtjev neosnovani te predlaže njihovo odbijanje uz obvezivanje tužiteljice na naknadu parničnog troška prema troškovniku kojeg predaje u spis.

Pun. tuženika Šare d.o.o. u stečaju navodi kako predlaže odbacivanje, a podredno odbijanje tužb. zahtjeva uz obvezivanje tužiteljice na naknadu parničnog troška na sastav odgovora na tužbu, zastupanje na pripremnom roč. 13.05.2022. kao na ripr. roč. 27.09.2022. te današnjem roč. u iznosu od po 199 EUR po svakoj radnji uvećano za PDV od 25% što ukupno iznosi 796 EUR također uvećano za PDV.

Sud donosi

r j e š e n j e

- I. Čitaju se isprave priložene spisu.
- II. U ovom postupku neće se provoditi daljnji dokazi.
- III. Dokazni postupak je dovršen, a glavna rasprava je zaključena.
- IV. Zbog nedostatka raspravnih dvorana o ročištu za objavu i uručenje odluke odlučit će se naknadno.

Dovršeno u 15,35 sati.

SUDAC:

STRANKE:

ZAPISNIČAR:

